

TOM WAITS

Ázott kutyák
(Rain Dogs)

Egy nyekergő óra belsejében
Locsoljuk szét a bort mind az ázott kutyákkal,
Taxi, inkább gyaloglunk,
Kirúgjuk a kaput az ázott kutyákkal,
Egy ázott kutya vagyok én is

Ó, hogy táncoltunk és vacsoránk lett az éjféli,
Mely megérett már az álmokra,
Ó, hogy táncoltuk túl magunkat a fénynél,
És sosem lehattunk észnél

Ömlik a rum erősen és bántón,
Kiporoljuk a szemetest az ázott kutyákkal,
Egy hajótörött vonat fedélzetén,
Átadom esernyőm az ázott kutyáknak,
Mert egy ázott kutya vagyok én is

Ó, hogy táncoltunk Tralee Rózsájával,
Hosszú haja fekete, mint a holló,
Ó, hogy táncoltunk és súgtad a száddal,
Hogy sosem mész többé haza

Sofőr torkig bourbonnel (Jockey Full of Bourbon)

Edna Million döglesztő ruhát ölt
Vérfoltok a belvárosi vonaton
Kétdolláros pisztoly, de bedöglött
Szakad rám az eső a sarkon
Tizenhat férfi a halott mellkasán
Kezemben meg egy törött serleg
Egy moheratléta és két alsónadrág
Torkig bourbonnel már alig élek

Hé kismadár szállj haza szépen
A fiókák egyedül ülnek az égő fészken
Hé kismadár szállj haza szépen
A fiókák egyedül ülnek az égő fészken

Schiffer széttörte Morgan fején a flaskát
Én meg taposom az ördög farkát
A teliholdfej csíkjain keresztülmegyek
Egy kubai börtön rácsain kúszok át
Véres ujjak a bíbor késen
Flamingó iszik koktélos-pohárból
Más felesége most a feleségem
A kilátást csodálom az árboc fokáról

Hé kismadár szállj haza szépen
A fiókák egyedül ülnek az égő fészken

Sárga huzat a hongkongi ágyon
Stazybo kürt és Slingerland dob
Azt mondta nekem „A karneválba vágyom”
Sötét lesz benn ha egy százdollárost bedob
Edna Million döglesztő ruhát ölt
Vérfoltok a belvárosi vonaton
Kétdolláros pisztoly, de bedöglött
Szakad rám az eső a sarkon

Hé kismadár szállj haza szépen
A fiókák egyedül ülnek az égő fészken

Belvárosi vonat
(Downtown Train)

Odakinn egy másik sárga hold
Lyukat ütött az éjszaka testébe, igen,
Kimászok az ablakon, le az utcára,
Fénylek, mint egy új érme,
Zsúfoltak a belvárosi vonatok a brooklyni lányoktól,
Hogy szeretnének kitörni kis világukból

Csak legyintesz kezeddél és szétrebbenek, mint a varjak,
Semmijük sincs, ami szívedbe marhat,
Csak tövisek, rózsák nélkül,
Vigyázz velük, ha besötétül,
Ó, ha én lennék az az egy,
Aki neked az egyetlenegy
Hallasz-e engem most,
Hallasz-e engem

Látlak-e ma éjjel
A belvárosi vonaton,
Mindegyik éjjel ugyanazon,
Itt hagysz engem parlagon

Ismerem az ablakod, és tudom, hogy késő lett,
Ismerem a lépcsőt és a feljárót,
Az utcán sétálva elhaladok kapud mellett,
A keresztúton a lámpánál állok,
Te nézed őket, ahogy elhullanak,
Ó, kedves, mindet elviszi a szívroham,
A karneválban maradnak,
De téged vissza nem nyernek soha,

Látlak-e ma éjjel
A belvárosi vonaton
Minden éjjel, minden éjjel ugyanazon
Látlak-e ma éjjel
A belvárosi vonaton
Minden álmom esőként elhullatom,
Ó kedves, egy belvárosi vonaton

Gyémánt és arany (Diamonds and Gold)

Törött pohár, rozsdás szegek, hol a vadviolák teremnek,
Búcsút mondani a síneknek, az örült nyári cimboráknak,
És mindennek, amit ismerek,

Mit meg nem tennének néhányan gyémántért,
Mit meg nem tennének néhányan aranyért,
Sebesülten is tovább és tovább másznak,
Alvó testükkel befedik az út szélét,

Van egy lyuk a létrán, mászunk fel a kerítésre,
Örülten, kábán, sovány vagy, mint egy érme,
Gyerünk ki a rétre, zöldek már a halmok,
Dalolj nekem szivárványt, lopj nekem egy álmot,

A koravén Napóleonnak összerogy már a térde,
De Rose kedvéért nyeregben marad,
És tanítványai mind fürdenek a mocsokban,
És halomba gyűjtik, ami ruháiból megmaradt,

Mit meg nem tennének néhányan gyémántért,
Mit meg nem tennének néhányan aranyért,
Sebesülten is tovább és tovább másznak,
Alvó testükkel befedik az út szélét

Zöld fű
(Green grass)

feküdjön fejed a szívem helyén
tartsd felettem e földet
feküdj le a zöld fűbe
emlékezz hogy szerettél

jöjj közelebb ne félj
hogy feletted az esős éj
a hold már hanyatlóban
gondolj rám ahogy a vonat beér
gyomláld a földi szedret
dúdold „hogyan tekereg”
most meg buborék lettem
hogy benned lebegjen

árnyékom hűsítsen téged
belőlem vannak most mindenek
a szélkakas szerint
esőillat kering
Isten letaszította a csillagokat az égről
nem különbözik a madár a növénytől
sosem szabadulsz tőlem
Ő majd fát teremt belőlem
ne mondj búcsút nekem
írd le az eget nekem
és ha zuhan az ég, jegyezd szavam
ölünkben lesznek már a büszke madarak

feküdjön fejed a szívem helyén
tartsd felettem e földet
feküdj le a zöld fűbe
emlékezz hogy szerettél

Lengyel Zoltán fordításai